

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/525/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613221733
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7613221733.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a členiek senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Evy Feťkovej v právnej veci žalobcu Z. P., G. K.Á. XXX, F.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Hovan, Hospúdka, s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Ing. Kožucha 1, IČO: 47 233 419, proti žalovanému I.Q. H.Q., J.. X.XX.XXXX, bytom v Z.W. XX, zastúpenému Mgr. Róbertom Liškom, advokátom, so sídlom v Poprade, Štefánikova č. 882/39, o zaplatenie 1.692,67 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26.2.2014 č.k. 7C/316/2013-103 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v sume 89,37 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Róberta Lišku do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a vyslovil, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy konania - náhradu súdneho poplatku za odpor vo výške 50,50 eur a trovy právneho zastúpenia na účet Mgr. Róberta Lišku, advokáta so sídlom Poprade vo výške 446,26 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok odôvodnil tým, že žalobou podanou na súd prvého stupňa dňa 3.7.2013 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 1.692,67 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodňoval tým, že dodal pre žalovaného SM rezivo, ktoré žalovaný potvrdil na dodacích listoch zo dňa XX.XX.XXXX M. L. O. XX.XX.XXXX. Vyfakturoval žalovanému dodanie tovaru faktúrou č. XXXXX L. O. XX.XX.XXXX N. O. X.XX.XXXX vo výške 1.692,67 eur. Žalovaný ale svoj záväzok voči žalobcovi nesplnil.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil a namietal svoju pasívnu legitímáciu v spore.

Na základe zisteného skutkového stavu veci súd prvého stupňa vec právne posúdil v zmysle § 35 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 15 ods. 1,2 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) a dospel k záveru, že pôvodná faktúra, ktorú vystavil žalobca odberateľovi - firme DiR s.r.o. a ktorú po roku dobropisoval, bola vystavená správne, správne odberateľovi a jej neexistencia vo firme DiR, s. r. o. nie je dôkazom toho, že za platbu na nej fakturovanú nezodpovedá táto firma. Uviedol, že žalobca nepreukázal, že by žalovaný mal byť v tomto konaní pasívne legitimovaným subjektom, nakoľko sa predmetnou žalobou domáhal od žalovaného dlžnej sumy na základe dodacích listov, ktoré

boli dňa XX.XX.XXXX M. XX.XX.XXXX podpísané I. H. ako odberateľom. Z dokazovania ale jasne vyplynulo a je zrejmé, že žalovaný predmetné dodacie listy podpisoval len ako sprostredkovateľ N. Z. H., ktorý v tom čase vykonával P. N. v stavebnej firme DiR, s.r.o.. Z. H. poveril svojho Q. I. H. na základe telefonickej a dodatočne aj písomnej objednávky k prevzatíu SM reziva pre výkon stavebných prác ich firmy. Predmetné SM rezivo bolo použité pri realizácii revitalizácie obce K., ktorú podľa zmluvy o dielo vykonávala firma DiR, s.r.o. ako subdodávateľ. Uvedené skutočnosti boli jednoznačne zistené z výsledkov vykonaného dokazovania. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že tvrdenie žalobcu, že firma DiR, s.r.o. odmietla žalobcovi zaplatiť vyfakturované rezivo, nepostačuje na to, aby žalobca preniesol pasívnu legitímáciu v tomto konaní na žalovaného a preto takýto postup žalobcu súd prvého stupňa hodnotil ako tendenčný a účelový, len s cieľom, aby žalobca sa domohol peňazí za dodaný tovar. Poukazoval na ust. § 35 OZ a vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania posúdil prejav vôle žalovaného pri podpise dodacích listov tak, že tento vystupoval sprostredkovane pri preberaní tovaru od žalobcu ako zástupca, resp. zamestnanec (brigádnik) firmy DiR, s.r.o.. Právny úkon žalovaného pri podpise dodacích listov ďalej posudzoval podľa § 15 ObZ. Na základe vznesenej námietky premlčania súd prvého stupňa právny vzťah medzi účastníkmi konania ďalej právne posudzoval v zmysle § 101 OZ a na vznesenú námietku premlčania neprihliadal. Zo samotného vyjadrenia v odpore a z výsledkov dokazovania vyplynulo, že predmetný záväzkový vzťah treba hodnotiť podľa § 15 ObZ, na ktorý sa vzťahuje všeobecná štvorročná premlčacia lehota podľa ustanovení § 397 ObZ a preto dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Podotkol, že nie je premlčaný aj keby predmetný vzťah posudzoval v zmysle Občianskeho zákonníka vzhľadom na splatnosť vystavenej faktúry. Súd prvého stupňa, ale jasne konštatoval, že z dokazovania jasne vyplynulo, že medzi účastníkmi konania nedošlo k občianskoprávnemu vzťahu, keďže žalovaný nepreberal od žalobcu SM rezivo pre seba, nepoužil drevo pre svoju potrebu a výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne nasvedčovali tomu, že drevo bolo zakúpené a použité ako stavebný materiál firmou DiR, s.r.o.. O tom, že išlo o obchodnoprávny vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou DiR, s.r.o. svedčí aj výpoveď samotného žalobcu, ktorý vystavil faktúru správne na túto stavebnú firmu a až následne túto faktúru dobropisoval. Pripomenul, že žalovaný pochybil, keď v kolónke dodacieho listu ako odberateľ uviedol svoje meno namiesto názvu firmy - odberateľa tovaru. Súd prvého stupňa ale bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný, ktorý nemal znalosti z účtovníctva a ekonomiky a pracoval vo firme DiR, s.r.o. len ako brigádnik, vypomáhal svojmu N. Z. H., ktorý ho na daný úkon ústne poveril.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca.

Uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t.j., že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Namietal, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie založil na nesprávnom zhodnotení vykonaných dôkazov a zároveň mal za to, že skutkový stav v danej veci nebol zistený náležite, nakoľko súd odmietol vykonanie dôkazu vyžiadaním správu o telefonických hovoroch z jeho telefónneho čísla a svedka Z. H. od spoločnosti Slovak Telekom a.s. a Orange Slovensko, a.s., ktoré by jednoznačne potvrdili jeho tvrdenie, že mu svedok Z. H. nikdy pred dňom dodania reziva žalovanému - jeho Q. netelefonoval a teda, že tvrdenie svedka je klamlivé a zavádzajúce. Opätovne poukázal na skutočnosť, že v čase, kedy žalovaný objednával tovar u neho a zároveň v čase, keď ho preberal nemal podľa svojich slov vedomosť o tom pre koho alebo pre akú spoločnosť žalovaný pracuje. Žalovaný taktiež žalobcovi neoznámil, žeby rezivo objednával v mene obchodnej spoločnosti, čo dosvedčujú aj dodacie listiny, ktoré boli vystavené na jeho osobu. Tým poukazoval aj na tendenčnosť výpovede svedka Z. H., Y.Z.. N. žalovaného. Vychádzal z toho, že z predložených listín jasne a zreteľne vyplýva, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo medzi žalobcom a žalovaným a žalovaný pri jej uzatváraní nezastupoval žiadnu spoločnosť, ale konal vo vlastnom mene a na svoj účet, s poukazom aj na ust. § 32 ods. 1 OZ. Uviedol, že v konaní nebolo preukázané, aby akákoľvek spoločnosť objednala, či už písomne alebo ústne dodané rezivo u neho a v

konaní len bolo preukázané, že kúpna zmluva bola uzatvorená medzi ním a žalovaným. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.692,67 eur s prísl., ako aj náhradu trov celého konania v zmysle uvedenej špecifikácie a vyčíslenia, prípadne, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd rozsudok potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 89,37 eur v zmysle ich vyčíslenia a špecifikácie.

Považoval rozsudok súdu prvého stupňa za vecne a právne správny v súlade s vykonaným dokazovaním. Mal za to, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní správne ustálil skutkový stav veci tak, že firma DiR, s.r.o. bola subdodávateľom pri výstavbe stavebných prác na realizácii obce K. v jeseni 2010 a pre tento účel zakupovala drevný materiál - SM rezivo od žalobcu. Preto neobstojí tvrdenie žalobcu, že nevedel, že objednávateľom reziva je spoločnosť DiR, s.r.o., keďže z dokazovania jasne vyplynulo, čo je aj uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, že žalobca vedel kto je odberateľom reziva, riadne a správne fakturoval spoločnosti DiR, s.r.o. túto dodávku reziva, pričom pred fakturáciu, ako to vyplýva z predloženej faktúry mal všetky potrebné fakturačné údaje spoločnosti DiR, s.r.o., a faktúru aj spoločnosti DiR, s.r.o. doručil. To svedčí o tom, že prevzal objednávku od spoločnosti DiR, s.r.o. a voči nemu sa začal zaplatať domáhať až potom, čo mu nová konateľka spoločnosti DiR m, s.r.p., p. S.. Š. odmietla predmetnú faktúru uhradiť. Preto preniesol pasívnu legitímáciu na neho. Z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalovaný predmetné dodacie listy podpisoval len ako sprostredkovateľ N. Z. H., ktorý v tom čase vykonával funkciu stavbyvedúceho v stavebnej firme DiR, s.r.o. a teda správne súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že by mal byť v tomto konaní pasívne legitimovaný. Poukázal aj na to, že sám žalobca na dodacom liste zo dňa XX.XX.XXXX uviedol ako odberateľa Z. H., Z. XXX, čo je meno a adresa svedka Z. H. a na dodacom liste zo dňa XX.XX.XXXX uviedol ako odberateľa s priezviskom H.- Z. XXX. Ďalej poukazoval na výsledky vykonaného dokazovania z ktorých je zrejmé, že predmetné SM rezivo bolo použité pri realizácii, revitalizácie obce K. a preto je ťažké uveriť tvrdeniu žalobcu, ktorý v uvedenej obci býva, má miesto podnikania, rezivo bolo dodávané z urbariátu pre Lesy a pasienkové spoločenstvo K., že ako dlhoročný skúsený podnikateľ nevedel, kde sa malo uvedené rezivo dodať a použiť a kde sa naozaj aj dodalo a použilo. Poukazoval na výpovede svedkov F. K. I. M. N. S. H., ktorí potvrdili, že I. H. takmer každý deň videli na stavbe revitalizácie obce K. a teda neobstojí tvrdenie žalobcu, že nemal vedomosť o tom, pre koho a pre akú spoločnosť žalovaný pracuje. K nevykonaniu navrhnutého dôkazu uviedol, že nevidí dôvod na vykonanie takéhoto dôkazu a to vyžiadanim správ a telefonických hovorov žalobcu a svedka Z. H., nakoľko už samotné vystavenie faktúry na spoločnosť DiR, s.r.o. so všetkými potrebnými identifikačnými údajmi spoločnosti DiR, s.r.o. a jej riadne doručenie svedčí o prevzatí objednávky od spoločnosti DiR, s.r.o. žalobcom. Tvrdenie žalobcu, že nebolo preukázané, že mu bola doručená objednávka, čo mala potvrdiť konateľka spoločnosti DiR, s.r.o. svedkyňa Š. je potrebné posudzovať z kontextu udalostí, keďže z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že v čase objednania a dodania SM reziva - jeseň 2010 svedkyňa v spoločnosti nepracovala a preto o uvedenej skutočnosti nemala žiadne relevantné informácie, nakoľko spoločníčkou a konateľkou spoločnosti DiR, s.r.o. sa stala až XX.X.XXXX.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok v jeho celom napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p. verejne vyhlásil po tom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 21.5.2015 o 9.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 221/II. poschodie oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 14.5.2015.

Z obsahu odvolania je možné vyvodiť, že žalobca uvádza existenciu odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., teda že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ďalej podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. teda, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný vtedy, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. K tomuto odvolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy účastníkmi konania. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné, ďalej dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonával účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonával dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezistoval najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa.

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. spočíva v nesprávnych skutkových zisteniach a týka sa skutkových zistení, na základe ktorých súd posúdil vec po právnej stránke a ktoré sú nesprávne v tom zmysle, že nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 až § 135 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, príp. vtedy, ak z preukázaných skutočností vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov.

Uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci neboli preukázané.

Súd prvého stupňa v súlade s § 120 ods. 1 O.s.p. vykonával účastníkmi navrhnuté dôkazy, ktoré boli spôsobilé preukázať skutočnosti významné pre posúdenie uplatneného nároku z hľadiska relevantného hmotného práva, vykonané dôkazy správne a dôsledne vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 132 a nasl. O.s.p., a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, pri posúdení významu jednotlivých dôkazov pre rozhodnutie z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), pravdivosti a vierohodnosti, pričom vzal do úvahy všetky rozhodujúce (právne významné) skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyplynuli z tvrdení účastníkov, alebo inak vyšli v konaní najavo. Uplatnený nárok súd posúdil podľa správnych ustanovení právnych predpisov, ktoré aj správne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu (skutkových záverov) vyvodil správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov a správny záver o nedôvodnosti žalobou uplatneného nároku voči žalovanému z dôvodu nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v tejto veci.

Skutočnosti namietané v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a záver, že žalovaný nie je pasívne vecne legitímovaný v tomto spore. Z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že medzi účastníkmi konania nedošlo k vzniku občianskoprávneho vzťahu, ale v danej veci ide o obchodnoprávny vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou DiR, s.r.o.. O tom svedčí výpoveď samotného žalobcu, ktorý vystavil faktúru správne pre túto stavebnú firmu a až potom, čo mu táto firma po zmene konateľky odmietla vystavenú faktúru preplatiť, následne túto faktúru dobropisoval pre žalovaného (viď výpoveď žalobcu na č.l. 49 spisu). Ďalej z výpovedi žalovaného a svedka Z. H. (č.l. 49 a 50 spisu) jasne vyplýva vedomosť žalobcu o tom, že dodávka dreva nebola

objednaná pre žalovaného, ktorý len vystupoval ako sprostredkovateľ v mene svojho N. Z. H., ktorý bol v tom čase zamestnaný vo firme DiR, s.r.o.. Tieto výpovede tak jednoznačne vyvracajú žalobcom uvádzanú námietku, že nemal v čase objednania dreva, ako aj jeho odovzdania vedomosť o tom, pre koho a na aký účel je toto rezivo žalovaným objednávané.

Odvolací súd taktiež poukazuje na zistenie súdu prvého stupňa, že na dodacích listoch je ako odberateľ uvedený Z. H., Z. XXX, prípadne H., Z. XXX.

Odvolací je preto toho názoru, že výsledky vykonaného dokazovania postačovali súdu prvého stupňa na rozhodnutie vo veci. S prihliadnutím na výpovede účastníkov konania, ako aj svedka Z. H. je správny záver súdu prvého stupňa o nevykonaní dôkazu vyžiadaním správy o telefonických hovoroch žalobcu a svedka Z. H. od spoločnosti Slovak Telecom a Orange Slovensko a.s., ktorými by podľa žalobcu malo byť potvrdené jeho tvrdenie, že mu svedok Z. H. nikdy pred dňom dodania reziva žalovanému - jeho Q. netelefonoval a teda, že jeho tvrdenia sú klamlivé a zavádzajúce.

Odvolací súd pripomína zásadu účelnosti a hospodárnosti občianskeho súdneho konania vyjadrenú v § 6 O.s.p. podľa ktorého v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Odvolací súd nepovažuje za dôvodné ani ďalšie odvolacie námietky odvolateľa (žalobcu) spočívajúce v tvrdeniach, že z ním predložených listín jasne a zreteľne vyplýva, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo medzi žalobcom a žalovaným a že žalovaný pri uzatvorení kúpnej zmluvy nezastupoval žiadnu spoločnosť, ale konal vo vlastnom mene a na svoj účet (ust. § 32 ods. 1 O.s.p.). Toto tvrdenie žalobcu je vyvrátené jeho samotnou výpoveďou v konaní pred súdom prvého stupňa na č.l. 49 spisu, z ktorej jasne vyplýva, „že čo sa týka vypracovania faktúr žalovaný mu povedal, že faktúru má vystaviť na firmu DiR, s.r.o., lebo N. Z. mu takto povedal a preto žalobca vyfakturoval sumu za rezivo na firmu DiR, s.r.o., túto faktúru aj zaslal firme DiR, s.r.o. poštovou zásielkou, pričom firma mu za faktúru nezaplatila a až následne vyhotovil dobropis pre Z. H., ktorý mu túto faktúru taktiež vrátil, keďže s tým nemá nič a následne vystavil takúto faktúru pre žalovaného, ktorý si rezivo u neho objednal, zadal a prevzal.“

Odvolací sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že z výsledkov vykonaného dokazovania jasne vyplynulo, že žalovaný predmetné dodacie listy podpisoval len ako sprostredkovateľ N. Z. H., ktorý v tom čase vykonával P. N. v spoločnosti DiR, s.r.o. a z jeho výpovede mal preto súd prvého stupňa správne za preukázané, že on poveril svojho Q. I. H. na základe telefonickkej a dodatočne aj písomnej objednávky k prevzatiu SM reziva pre výkon stavebných prác spoločnosti DiR, s.r.o.. Rezivo bolo následne použité pri realizácii revitalizácie obce K., ktorú podľa zmluvy o dielo vykonávala spoločnosť DiR, s.r.o. ako subdodávateľ. Správny je aj záver súdu o tom, že tvrdenie žalobcu, že táto spoločnosť mu odmietla zaplatiť vyfakturované rezivo nepostačuje na to, aby žalobca preniesol pasívnu legitimitáciu v tomto konaní na žalovaného. Správny je aj záver súdu o tom, že v danom prípade išlo o obchodnoprávny vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou DiR, s.r.o., kde by bolo v prípade správneho označenia žalovaného namieste aj právne posúdenie veci v zmysle cit. ust. § 15 ods. 1,2 ObZ.

Odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku presvedčivo a náležite vysporiadal s napadnutými námietkami a skutočnosťami, a preto nemožno ani odvolaciemu súdu prijať iné rozhodnutie vo veci. Odvolanie žalobcu z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O.s.p. tak nemožno považovať za dôvodne podané, a preto bol napadnutý rozsudok v napadnutom výroku, taktiež aj vo výroku o náhrade trov konania odvolacím súdom potvrdený ako vecne správny (§ 219 ods. 1,2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p..

Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a uplatnil si náhradu trov konania, preto mu odvolacím súdom nebola priznaná. Úspešný žalovaný si taktiež uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktorú mu odvolací súd priznal a zaviazal neúspešného žalobcu na ich náhradu s tým, že priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostáva z tarifnej odmeny za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 81,33 eur, náhrady hotových výdavkov 8,04 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení. Žalobca je povinný prisúdenú náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia spolu vo výške 89,37 eur zaplatiť Mgr. Róbertovi Liškovi, advokátovi v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.